załącznik 3

Aleksander Głowacki (Bolesław Prus)

Nagrobek Bolesława Prusa na warszawskich Powązkach

Bolesław Prus – Aleksander Głowacki (herbu Prus), pisarz, publicysta, działacz społeczny urodził się 20 sierpnia 1847 roku w Hrubieszowie na Lubelszczyźnie w rodzinie o szlacheckich korzeniach. Wcześnie osierocony przez rodziców, był wychowywany przez babkę, krewnych, a następnie starszego brata. Po ukończeniu gimnazjum studiował na kilku uczelniach, próbował różnych zawodów, angażował się w działania niepodległościowe.

Ostatecznie osiadł w Warszawie, z którą pozostał związany do końca życia. W 1872 roku rozpoczął działalność dziennikarską, pisząc pod pseudonimem Bolesław Prus. Dwa lata później nawiązał stałą współpracę z „Kurierem Warszawskim", w którym publikował odtąd artykuły dotyczące bieżącego życia stolicy, problemów społecznych, wydarzeń kulturalnych i politycznych. Poza artykułami do gazet pisał nowele i powieści. Zasłynął jako autor m.in. nowelek: „Antek", „Katarynka", „Kamizelka" oraz powieści: „Placówka", „Lalka", „Emancypantki", „Faraon".

Angażował się w działalność społeczną i charytatywną: był opiekunem sierot z Towarzystwa Dobroczynności i prezesem Stowarzyszenia Kursów dla Analfabetów Dorosłych, współorganizował Seminarium dla Nauczycieli Ludowych, działał w Towarzystwie Higieny Praktycznej i Komitecie Obywatelskim, ufundował (przyznawane do dziś) stypendia dla zdolnych dzieci z ubogich wiejskich rodzin.

Zmarł w 1912 roku w Warszawie. W jego pogrzebie uczestniczyła tłumnie ludność stolicy, a na grobie pisarza wyryto inskrypcję: „Serce serc".